

การทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรงโดยเจตนา

พันตำรวจโท นิกร พลหนองหลวง



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-573-6

ลิขสิทธิ์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ASSAULT WITH INTENT TO MAKE SERIOUS BODILY INJURY

Pol.Lt.Col. NIKORN PHOLNONGLUANG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Faculty of Law

Chulalongkorn University

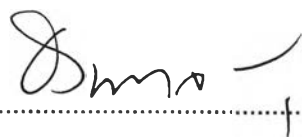
Academic year 1999

ISBN 974-334-573-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรงโดยเจตนา
โดย พันตำรวจโท นิกร พลหนองหลวง
สาขาวิชา นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กมลชัย รัตนสกาววงศ์

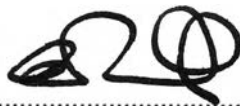
.....

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารนิติศาสตร์



..... คณบดีคณะนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ธงทอง จันทรางศุ)

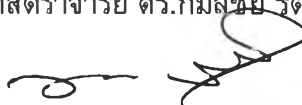
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์



..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ)



..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.กมลชัย รัตนสกาววงศ์)



..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ มัทยา จิตติรัตน์)



..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส)

นิกร พลหนองหลวง : การทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรงโดยเจตนา(ASSAULT WITH INTENT TO MAKE SERIOUS BODILY INJURY) อ.ที่ปรึกษา :
รศ.ดร.กมลชัย รัตนสกาวงศ์ , 185 หน้า . ISBN 974-334-573-6 .

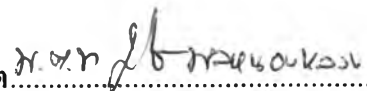
บทบัญญัติความผิดต่อร่างกายในประมวลกฎหมายอาญาของไทย แบ่งแยกระดับเจตนาการทำร้ายผู้อื่นไว้ 2 ระดับ คือ เจตนาใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามมาตรา 391 และเจตนาทำร้ายผู้อื่นให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามมาตรา 295 ไม่มีเจตนาทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรงหรือสาหัส มาตรา 297 เป็นความผิดที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้นเนื่องจากผลของการกระทำ การขาดบทบัญญัติที่ให้ผู้กระทำรับผิดโดยตรงสำหรับการทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรงหรือสาหัสโดยเจตนาไม่สอดคล้องกับโครงสร้างความรับผิดชอบอาญา ทฤษฎีการลงโทษทางอาญา และมีปัญหาในการวินิจฉัยการพยายามกระทำผิดที่มีเจตนาทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรง ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมอันเนื่องจากกฎหมาย


จากการศึกษาพบว่า บทบัญญัติความผิดต่อร่างกายของกฎหมายอาญาต่างประเทศที่ให้ผู้กระทำรับผิดเกี่ยวกับอันตรายร้ายแรงหรือสาหัส แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ประเทศที่บัญญัติให้การทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรงหรือสาหัส รับโทษตามผลสุดท้ายของการกระทำเช่นเดียวกับมาตรา 297 ของไทย และประเทศที่บัญญัติให้การทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรงหรือสาหัสรับโทษตามเจตนาของการกระทำ เป็นการให้รับผิดโดยตรงไม่ใช่การรับโทษหนักขึ้นเนื่องจากผล เป็นเจตนาทำร้ายร่างกายผู้อื่นในระดับที่ 3 และผู้กระทำผิดต้องรับโทษสูงกว่าการรับโทษหนักขึ้นเนื่องจากผลเนื่องจากเจตนาที่มีความชั่วร้ายมากกว่า และหากเป็นการกระทำที่มีเจตนาทำร้ายธรรมดาแต่ผลเกิดอันตรายร้ายแรงหรือสาหัส ก็มีบทบัญญัติให้รับโทษหนักขึ้นแต่น้อยกว่าการมีเจตนาทำร้ายให้เกิดอันตรายร้ายแรงหรือสาหัสโดยตรง จึงควรบัญญัติฐานความผิดขึ้นใหม่ให้ผู้กระทำรับผิดโดยตรงสำหรับการทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรง และบัญญัติเพิ่มเติมฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดที่ผู้กระทำมีเจตนาทำร้ายร่างกายให้ผู้อื่นรับอันตรายร้ายแรงโดยตรงและเกิดผลเกินกว่าเจตนา เช่น ถึงแก่ความตายตามมาตรา 290 และการทำร้ายผู้อื่นตามมาตรา 298 ซึ่งเป็นเหตุจรรยาเพราะกระทำต่อบุพการีเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ เป็นต้น ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 289 เพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และสามารถลงโทษผู้กระทำผิดได้เหมาะสมกับเจตนาของการกระทำ

ภาควิชา.....นิติศาสตร์.....

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์.....

ปีการศึกษา2542.....

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

NIKORN PHOLNONGLUANG : ASSAULT WITH INTENT TO MAKE SERIOUS BODILY INJURY. THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF. KAMOLCHAI RATTANASAKALWONG , Ph.D. 185 pp. ISBN 974-334-573-6.

The Offences Against Body of The Thai Penal Code separates intent to assault the other persons into two degree .The first degree is intent to assault but does not cause bodily harm under section 391, the second degree is intent to assault and cause actual bodily harm under section 295. There is no intent to make serious bodily injury. Under section 297, the offenders get more punishment because of the result , not direct intention . As a result of no law to punish whoever assault other person with intent to make serious bodily injury , this is inconsistent with criminal responsible theory and punishment theory. Moreover, is a problem in considering the case that attempt to make serious bodily injury. This leads to unfairness in the Judicial process because of the law.

According to the results, the offences against the person of The foreign Penal Code can be divided from the responsible for offenders in assaulting other persons and cause serious or grievous bodily harm into two group . The first group is the countries that the offenders are responsible for the last result like section 297 of The Thai Penal Code, the second group is the countries that the offenders are responsible assaulting with intent to cause serious bodily injury , it is responsibility for direct intention ,rather than the last result .This is the third degree of intention which the offenders have to be punished much more than the case which depend on the last result because of more maliciously of mens rea . Therefore , there should be provided new offence to punish whoever assault other person with intent to make serious bodily injury and provide new other offences which are concerned with the offenders who act with the originally intent to make serious bodily injury but the result be more than intention in The Thai Penal Code , such as under section 290 with result in dead and section 298 with result in serious , any circumstance provided in section 289 , for the purpose of the complete law and punishing the offenders appropriately to their intention.

ภาควิชา.....นิติศาสตร์.....

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์.....

ปีการศึกษา2542.....

ลายมือชื่อนิสิต.....*น.ศ.ก. น.ศ.ก. น.ศ.ก.*.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....*กมลชัย*.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....



กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งของท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.กมลชัย รัตนสกาวงศ์ ซึ่งท่านได้กรุณาชี้แนะให้ผู้เขียนบังเกิดความสนใจที่จะทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อนี้ และได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตลอดจนได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ในการวิจัยด้วยดีตลอด และตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณท่านไว้ ณ ที่นี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ ที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ มัทยา จิตติรัตน์ และรองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส ที่ได้กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และเพื่อนผู้ใกล้ชิดทุกคน ที่สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้เขียนเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สุดท้ายนี้หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจทั่วไป ผู้เขียนขอยกความดี ให้แก่บูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และขอมอบเป็นกตเวทิตาแต่บิดา มารดา ของผู้เขียน หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีส่วนบกพร่องผู้เขียนขออภัยไว้เอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์	3
1.3 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์	3
1.4 สมมติฐาน	3
1.5 วิธีดำเนินการศึกษาและวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์.....	4
2 การแบ่งแยกระดับความผิดต่อร่างกายในกฎหมายต่างประเทศ	5
2.1 ประเทศที่บัญญัติให้การทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรง หรือสาหัสรับโทษตามผลสุดท้ายของการกระทำ.....	11
2.1.1 ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน.....	11
2.1.2 ประเทศฝรั่งเศส.....	12
2.1.3 ประเทศอิตาลี.....	13
2.1.4 ประเทศสวีเดน.....	14
2.1.5 ประเทศตุรกี.....	15
2.1.6 ประเทศอาร์เจนตินา.....	16
2.1.7 ประเทศญี่ปุ่น.....	16
2.1.8 ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน.....	17
2.1.9 ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี.....	18

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

2.2 ประเทศที่บัญญัติให้การทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรง หรือสาหัส รับโทษตามเจตนาของการกระทำ.....	19
2.2.1 ประเทศอังกฤษ.....	19
2.2.2 ประเทศสหรัฐอเมริกา.....	31
2.2.3 ประเทศโปแลนด์.....	46
2.2.4 ประเทศนอร์เวย์.....	47
2.2.5 ประเทศออสเตรเลีย.....	47
2.2.6 ประเทศมาเลเซีย.....	49
2.2.7 ประเทศอินเดีย.....	52
3 การแบ่งแยกระดับความผิดต่อร่างกายในกฎหมายไทย.....	53
3.1 ก่อนประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา.....	53
3.1.1 มังรายราชศาสตร์.....	53
3.1.2 กฎหมายตราสามดวง.....	55
3.1.3 กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ.127.....	57
3.2 หลังประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา.....	60
3.2.1 คำอธิบายทางตำรา.....	60
3.2.2 ข้อสังเกตและความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดต่อ ร่างกาย.....	67
3.2.3 เหตุผลของผู้ยกร่างในการแบ่งแยกระดับเจตนาในความผิดฐาน ทำร้ายร่างกายในประมวลกฎหมายอาญาเป็น 2 ระดับ.....	73
3.3 คำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายผู้อื่น.....	73
4 วิเคราะห์เปรียบเทียบการทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรง โดยเจตนาในกฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายไทย.....	88
4.1 วิเคราะห์สมมติฐานที่ตั้งไว้.....	88
4.1.1 วิเคราะห์สมมติฐานที่ 1.....	88
4.1.2 วิเคราะห์สมมติฐานที่ 2.....	90

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		
	4.1.3 วิเคราะห์สมมติฐานที่ 3.....	95
	4.2 วิเคราะห์ความหมายของอันตรายสาหัส และอันตรายร้ายแรงใน กฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ.....	105
	4.3 วิเคราะห์บทบัญญัติที่เหมาะสมสำหรับลงโทษการทำร้ายร่างกาย ผู้อื่นให้ได้รับอันตรายร้ายแรงโดยเจตนา.....	111
	4.4 วิเคราะห์ผลกระทบต่อบทบัญญัติความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวกับอันตราย สาหัสในกฎหมายไทย	119
	4.5 ปัญหาการปลูกถ่ายอวัยวะกับความผิดฐานทำร้ายร่างกายให้ได้รับ อันตรายสาหัส.....	125
	5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	127
	5.1 บทสรุป.....	127
	5.2 ข้อเสนอแนะ	128
	รายการอ้างอิง.....	131
	ภาคผนวก.....	136
	ประวัติผู้เขียน.....	185